

Képes Vagyok

2017. május ~ XI. évfolyam, V. szám, 12 oldal

Havonta megjelenő községi lap

www.gyergyoremete.ro

Hő kép

Júniusi események » 2.o

A csíksomlyói búcsú más szemszögből

A hajdani csíksomlyói zarándoklat

» 3.o

Gyergyószék volt a budapesti

Székely Fesztivál diszvendége » 4.o

Szentek körül teremnek a szentek

» 5.o

A mezőgazdasági támogatásokról

számokban » 6.o

Elsőáldozásos élmények » 7.o

Sikeres volt az egészségügyi
szűrővizsgálat » 6.o

Tábori élményeink » 8.o

Tavasztól nyárig tartó foci » 9.o

Forrás: facebook.com/kulturhazlaz/photos

« A gyergyószárhegyi keresztaljához csatlakozva gyalogosan zarándokolt el Pünkösdkor a csíksomlyói búcsúra egy 17 főből álló remetei csoport.

Gyalogosan Csíksomlyóra

Több évtizedes kihagyás után idén pünkösdkor gyalogos zarándoklat indult a községünkben a csíksomlyói Mária-búcsúra. 2017-ben 17-en éreztek indítást, hogy gyalog tegyék meg ezt a zarándokutat. Bár maréknyi volt a csapat, de annál nagyobb volt az erő és lelkesedés, mely a zarándokokat végig kísérte az úton.

A gyalogos menetet Balázs István vezette, aki az ezzel járó szervezkedést is felvállalta. A körvonalaázódó csoport előzetes megbeszélésein több szempontból is úgy látták biztonságosnak, ha csatlakoznak a szárhegyi gyalogos keresztaljához. Mint utólag beigazolódott bölcs döntés volt, hiszen a szárhegyiek több éves tapasztalata, bevett hagyományai mindannyiuk javát szolgálták és sok közösségi élményhez, pozitív megtapasztaláshoz vezettek.

A remetei keresztalja a legtávolabbi pontról induló Hargita megyei gyalogos zarándokcsoport volt az idei búcsún. Június 1-jén, csütörtökön hajnalban indultak a központi templomból, majd a közel 150 km gyalogút megtétele után június 5-én értek haza. Az átímádkozott zarándoklat hálaadó szentmisével zárult a Szent Lénárd templomban.

A remetei csoport legidősebb tagja 42

éves, míg a legfiatalabb 10 éves volt. A fiatalokból álló csapat néhány résztvevőjével beszélgetve a zarándoklat élményeiről kérdeztük. Bár többször hangot adtak annak, hogy erről nehéz szavakban beszélni, meg kell élni, mégis megpróbálták megosztani a Tisztelt Olvasókkal mindazt, amiben nekik részük volt.

A zarándokok tekintetéből, elmeséléseiből sugárzott az öröm és lelkesedés, amit a fizikai fáradtságon túl megélték e pár nap alatt. Balázs István szervezővel, a marosfői származású, jelenleg Remetén élő Goschler Mónikával, Portik Ottilia, Kolumbán Sarolta és Laczkó Csilla fiatal édesanyákkal, a zarándoklat részrésztvevőivel beszélgettem.

Mindenekelőtt arra voltunk kíváncsiak, hogy mivel magyarázható az, hogy most, amikor a kényelmes luxusautók világát éljük, emberekben az a vágy fogalmazódik meg, hogy gyalogosan vágjanak neki e nagy útnak. Erre szánnak időt, energiát.

A beszélgetésből természetesen ennél sokkal több mindenre kitértünk. Nagy mélységeket, erőt próbáló élményeket éltek meg. Erről kérdeztük tehát a fent megnevezett személyeket. Olvassák a folytatásban a 10-11. oldalon közölt interjúnkat.

« A haza érkező remetei keresztalját a községközpontban virágokkal, zászlós felvonulással fogadták a falubeliek, majd szentmise keretében közösen adták hálát Istennek a kapott kegyelmekért.

JÚNIUSI ESEMÉNYEK

VIII. OSZTÁLYOSOK
BÚCSÚZTATÓJA

2017. június 9-én, pénteken, a gyergyóremetei iskolák megtartják a VIII. osztályosok búcsúztató ünnepségét az alábbi program szerint: 11.00. órától a Fráter György Általános Iskola. Helyszín a Balás Gábor Művelődési Ház, 12.00 órától a Balás Jenő Általános Iskola.

Helyszín az iskola udvara.

KÖNYVBEMUTATÓ

2017. június 9-én, pénteken, 19.00 órától, a **Hősök naptára 1917-1918**, II. kötetének bemutatójára kerül sor Gyergyóremetén, a Községháza Tanácstermében.

A könyvet bemutatják a szerzők: Illésfalvi Péter, Maruzs Roland és Szentváry-Lukács János.

HEGYESBÜKKI TALÁLKOZÓ

2017. június 10-én, szombaton, a kezdeményező csoport megszervezi a Hegyesbükki Találkozót. Ünnepi szentmise kezdete 10 óra.

KICSIBÜKKI
ÖRÖKIMÁDÁSI NAP

2017. június 22-én, csütörtökön lesz a Kicsibükki Örökimádási Nap. Helyszín a kicsibükki kápolna. Bővebb információk, a plébániai hivatalban.

Segítségünk Robikának!

Akut leukémiával közel két hónapja, hogy az egyik marosvásárhelyi klinikán kezelik, és előreláthatóan még hosszú ideig ott is kell maradnia a gyergyóremetei Molnár Róbert Andrásnak. A négyéves kisfiú a háromgyermekes Molnár család legifjabb tagja.

A kezelési költségek meghaladják a család lehetőségeit, ezért segítséget kérnek.

Az édesanya kérésére Mincsor Erzsébet tanítónő vállalta fel a gyűjtést. Kérjük lehetőségeik szerint hozzájuttassák el adományukat.

Mincsor Erzsébet
elérhetősége: 0754 233042

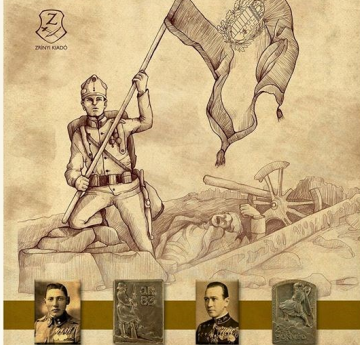
Együtt többet tehetünk Robika gyógyulásáért!

ÁLLÁSLEHETŐSÉG

A Fráter György Általános Iskola takarítónőt alkalmaz. Érdeklődni, jelentkezni 2017. június 26-tól, (a VIII. o. vizsga után) lehet az iskola titkárságán.

MEGHÍVÓ

KÖNYVBEMUTATÓ

HŐSÖK NAPTÁRA
1917-1918

Könyv az I. világháború kimagasló haditetteiről

Bemutatja: Illésfalvi Péter, Maruzs Roland és Szentváry-Lukács János

2017. június 9, péntek, 19.00 óra
KÖZSÉGHÁZA TANÁCSTERME

« Az idei nagykorúsítottak segédkeztek a kellékek vivésben. Sajnos, megtett ígéretük ellenére nagyon kevesen hallották meg a hívást.

A hajdani csíksomlyói zarándoklat

1949-ig a remeteiek gyalog zarándokoltak el a csíksomlyói búcsúra. Az út négy és fél napig tartott. Csütörtökön reggel indultak és hétfőn délelőtt érkeztek vissza. A háromszáz főnyi körüli csoport szentmise után a templomtól indult Tulamaroson át Szárhegy irányába. Szárhegy és Gyergyó-szentmiklós határait érintve Tekerőpatakon át érkeztek Vaslára, ahol megpihentek és ebédelték. Ezután tovább indultak a Székaszó dűlőn át Marosfő irányába. Az út lerövidítése végett Marosfőt, Csíkszentdomokost, Csíkszenttamást, Jenőfalvát és Karcfalvát nyugatról megkerülve érkeztek estére Dánfalvára, ahol a lakosok várták. A szállás szénás csűrökben volt, amiért a gazdáknak nem kellett fizetni. Másnap, pénteken indultak tovább, áthaladtak Csíkrákoson, Madéfalvát bal-

« A csíksomlyói kegytemplom régen.

ról, azaz keletről kikerülve, az „Angyaloknak királynéja” kezdetű éneket énekelve érkeztek meg a somlyói kegytemplom elé. Itt egy szerzetes fogadta a csoportot. A zarándoklaton résztvevő remeteiek hagyományos fogadalma volt, hogy az érkezés napján, pénteken a keresztutat hétszer kell elvégezni.

A búcsú idején a kegytemplom éjjel- nappal nyitva van. A templomban levő Szűz Mária a kisdéddel szobrot az előtte elvonuló zarándoklók valamilyen tárggyal, rendszerint ruhadarabbal megérintették, hogy abban az évben betegségtől, veszélyektől megvédje őket. Ha beteg volt a családban, akkor annak a ruháiból vittek és a gyógyulás reményében a Mária szobor lábához érintették. A búcsú fénypontja a Pünkösdi szombatján déltájt felvonuló nagy körmenet, amelyen a helységek addigra beérkező csoportjai (keresztalják) templomi zászlóik alatt részt vettek.

Régen a nagy körmenet délután három órakor, szentmise után indult a kegytemplomtól. A sorrendet a hagyomány szabályozta, székel székek és ezen belül helységek szerint. A remeteiek a gyergyóiak sorában Ditró után, Kilyénfalva és Újfalva előtt haladtak. A menet a Kissomlyó hegyét keletről megkerülve ért fel a Salvator kápolnához. (A hagyomány úgy tartotta, hogy aki a kápolna oltárát hason hétszer körbecsúszsa, meghallja a Jordán folyó csobogását.) Felfelé menet a Loretói litániát imádkozták el. A hegytetőn a kápolnánál az „Egészen szép vagy, Mária” kezdetű éneket, a hegyről lefele a Jézus Szíve litániát énekeltek. A körmenet után haza indultak ugyanazon az útvonalon.

1948-ban történt, hogy az alfalvi búcsúsok és a vaslábi la-

kosok között valamilyen konfliktus támadt, és a remeteiek nem mertek megszállni a faluban. Még ebben az évben egy iszonyatos jégeső a vaslábiak termését tönkretette. Ezt ők Isten büntetéseként értelmezték és a következő évben kérve-kérték a remeteiket, hogy ne kerüljék el Vaslábót.

A Tulamaros irányából hazatérő zarándokok fogadására egy szép virágokkal feldíszített díszkaput emeltek a Szárhegyi utca bejáratánál.

A zarándoklat utolsó epizódja volt az ünnepi szentmise, amelyen mindenki részt vett. A zarándoklat rendjét a hagyomány alakította ki. A vezérkeresztet és a templomi lobogókat, közöttük a Jézus képpel és Gyergyóremete felirattal díszített nagylobogót a férfiak, a két Mária-zászlót a lányok vitték. Voltak csengettyűsök is.

Zászlókat csak a lakott területen bontották ki és megszólaltak a csengettyűk is. Ezzel nemcsak érkezésüket jelezték, hanem egyben tiszteletüket fejezték ki a lakosság iránt. A menetben elől a férfiak haladtak, utánuk a lányok és asszonyok. A menetet néhány szekér is kísérte, amelyek az élelmet és váltóruhát szállították. A szekerek az országúton haladtak, de a kijelölt pihenő- és szálláshelyeken kölcsönösen bevárták egymást. A szekereseknek csomagonként fuvardíjat fizettek, de ezt rendszerint a remetei egyházközség kifizette. Természetesen nem feledkeztek meg arról sem, hogy az otthon maradottaknak valamilyen kis ajándékot, „búcsúfiát” vásároljanak Csíksomlyón a bazárosoktól és kirakodó vásárosoktól.

(Adatközlők: Laczkó Mózes, Laczkó Erzsébet,

Nagy Menyhárd József, Balázs H. Vilmos)

« LACZKÓ-SZENTMIKLÓSI ENDRE

A csíksomlyói búcsú más szemszögből

Köztudott, hogy a mindenkori 18 évesek, ez alkalommal az 1999-ben születettek, a nagykorúsító bál alkalmával megígérik többek között a szervezőknek, hogy a csíksomlyói búcsún részt vesznek és segítenek az egyházi kellékek vitelében (zászlók, csengettyűk) székelruhában öltözve.

Ez már igen! - bölintgatnak is a szülők, nagyszülők, sőt az ünnepeltek is.

De aztán ezzel ifjaink néhány kivétellel a bál zárótáncá után lezártnak tekintik az egészet. Ők köszönik szépen elfogadták az ingyen jegyüket és aztán hagyják már békén őket.

A nagyheti Szent Sír örzésén is kevesen vettek részt, de a csíksomlyói búcsúra, a szervezett vonulásra már csak négyen (!!!) értek rá, névszerint: Csörtán Mercé-

desz, Ferencz-Csibi Róbert, Nagy-György Kriszta és Portik Arnold.

Egy kicsit játszunk a számokkal. 68 ünnepeletről 53-an jöttek el a bálba, ami 77%-os részvételt jelent. A búcsús vonuláson pedig az 53-ból 4-en, ami 7,7%. Azt hiszem a számok helyettünk beszélgetnek. S az a fájó, hogy ez esetben a szülők is hibáztathatók, mert ők is hallottak a bálban a bevállalt tevékenységekről.

Az, hogy valaki nagykorúvá válik nem csak előnnyel, hanem kötelességekkel, felelősséggel is jár.

Felelősek vagyunk embertársaink és Isten előtt. Hálával tartozunk szüleinknek, nevelőinknek, szülőfalunknak és első sorban Istennek. Ezt azért nem kellene elfeledjünk.

« PORTIK-BAKAI ÁDÁM

Gyergyószék volt a budapesti Székely Fesztivál díszvendége

2017. május 12-14 között megszervezésre került a III. Székely Fesztivál Budapesten a Millenáris parkban, amelynek az idén díszvendége Gyergyószék volt. A nyolc település egy egységes arculatot mutatott be az érdeklődőknek, de külön – külön mindenki a saját természeti, kulturális és épített örökségeivel „büszkélkedhetett.” A mi feladatunk az volt, hogy népszerűsítsük Gyergyóremetét és minden adottságát. Érzékeltet-

« Külön standon mutatkozott be Gyergyóremete is a budapesti érdeklődőknek.

ni, bemutatni azt, hogy miért jó Remetére jönni a turistának, és haza jönni az elszármazottnak. A három nap alatt több ezer ember érdeklődését igyekeztünk felkelteni községünk iránt. A turisztikai standoknál megtekinthetők, elvihetőek voltak a turisztikai kiadványaink, szórólapjaink erre az alkalomra készült Gyergyói Hírlap különkiadása és még sok szép reklámanyag, amiben kedvükre válogathatott mindenki. Házi csokoládé kóstolóval kínáltuk meg az odalátogatókat. Cserébe sok kedves szóval, közös fotóval, kis ajándékokkal, személyre szabott gondolatokkal jutalmaztuk. Igen csak nagy sikere volt a népviseletünknek is, a sok dicséretet csokorba szedve haza hoztuk. A székely termékeket árusító standoknál ott volt az End-Ibo házicsoki, ahol lehetőség nyílt az előre megkóstolt finomságokat megvásárolni. Az előadóteremben szombaton bemutatták „A gyapjúlepedő szövése és ványolása

« A kiutazó csoport annak ellenére, hogy több helységből jött egy homogén csapat képét mutatta.

Gyergyóremetén” című filmet, vasárnap pedig bemutatásra került a borvízfürdő terve. A szervezést a gyergyószentmiklósi turisztikai iroda átfogásával és koordinálásával a többi települések turisztikai információs irodái és az önkormányzatok Polgármesterei valósították meg.

Úgy gondolom a kitartó munkának meg lesz a gyümölcse és sok vendéget, látogatót köszönhetünk majd községünkben. „Hogy merre visz az utad...” „a csavarosság és a szépség együtt van” kimondott és ki nem mondott gondolatok, mosolyok, könnyek és a hosszú percek át merengő tekintetek mindent elmondanak az érzésekről, vagy arról hogy ki mennyire tekint hazájának Székelyföldet. Felemelő érzés volt a fesztiválon díszvendégként részt venni, és találkozni rég elszármazott honfitársainkkal. A múlt és a jövő találkozása a jelenben - ez a kettő jellemzi számomra a fesztivált.

Visszatekintve egy nagyon sikeres és színvonalas rendezvénysorozat részesei lehettünk, amely remek hangulattal, nagy találkozásokkal, emlékek felidézésével nagyon gyorsan elröpült.

« KOZMA ANDREA

Eltáncolt gyergyósiságunk

Már hetekkel a fesztivál előtt elkezdődtek a próbák, hogy bemutathassuk a térség táncát, zenéjét és népdalait. Megpróbáltuk úgy összerakni az ez alkalomból összeálló néptáncscsoportot, hogy lehetőleg minden gyergyói település képviseltesse magát. A zenekar is összeállt és így május 11-én reggel autóbusszal szálltunk, hogy pénteken és szombaton kipihenve eleget tehesünk a felkérésnek.

A kiutazó csoport annak ellenére, hogy több helységből származott egy homogén csapat képét mutatta. Május 12-én reggel már a hivatalos megnyitón voltunk és 13 óra magasságában már be is kellett mutatnunk a közel 40 perces műsorunkat. A két nap folyamán még négyszer kellett megismételni a műsort a budapesti Millenáris Park színpadán. Jó érzés volt látni, hogy mindegyik előadásunkon találkozhatunk remeteikkel, ami azt igazolja, hogy még mindig él a remeteiség az elvándorolt illetve kint dolgozó falustársaink szívében.

A szombati utolsó fellépés után elfogyasztott vacsora után már busszal is ültünk és indultunk haza, ugyanis vasárnap elsőáldozás volt községünkben és többünket hívott a kötelesség.

A buszon olyan multság kerekedett, hogy a táncra csak a helyszűke miatt nem került sor. A hangszerek hangjától és az énektől csengett a busz. Érződött, hogy egy szívként dobbant az egész csapat.

Így a fesztivál lecsengése után nincs más kívánságom, csak annyi, hogy ez a csapathangulat terjedjen át a hétköznapi Gyergyóóra és akkor valóban beszélhetünk egy erős térségről, Gyergyóról.

A gyergyói települések önkormányzatainak pedig köszönet a lehetőségért, mert az ők anyagi támogatásuk nélkül nem jöhetett volna létre ez a bemutató! Hajrá Gyergyó! Hajrá Székelyföld!

« PORTIK-BAKAI ÁDÁM

SZENT RITA ÜNNEPE

Tavaszi búcsúnk ünnepe május 22-e, Szent Rita ünnepe. Ebben az évben 21-én köszöntött ránk, ugyanis a naptár előírása helyett a hívek érdekét vettem figyelembe: egy nappal előbbre, vasárnapra tettem. Nem volt egy „papszámolás” búcsú, de annál több hívem vehetett részt a szentmisén.

Az alszegi templom az elmúlt három év alatt a szép imádság helyévé nőtte ki magát, a hívek kedvelik és szívesen látogatják! A búcsú ünnepét is a Szent Rita kilenced imádságaival töltötték ki, lelkiileg is készülve az eseményre. Köszönet a szervezőknek, imádkozóknak. Amint a szentmise végén mondtam: egy templom annál szentebb, minél több imádság hangzik el benne. Azért épül!

Tizenkét paptestvér együtt mutatta be a legszentebb áldozatot, a szentbeszédet Gál Hunor a gyergyószentmiklósi örmény templom plébánosa vállalta. Kitűnő, „aktualizált” beszéd volt, arra biztatott: jelenlegi, sokszor idegtépő problémáink megoldásához kérjük a „lehetetlen helyzetek megoldójának” segítségét.

A búcsújárók segítője testvéreket is rendelt mellénk: a küüllökeménysfalvi „Szent Rita Nőszövetség” tagjai tisztelték meglátogatásukkal és együtt vehettünk részt az eseményen, mely az alszegi hívek jóvoltából szeretetlakomával ért véget. Megígértük, hogy jeles ünnepükön mi is viszonzzuk látogatásukat. Eladdig is: Szent Rita, templomunk védőszentje legyen velünk! Járjon közben értünk, őt tisztelő remetei hívéért!

« BAKÓ ANTAL plébános

Szentek körül teremnek a szentek

**Részlet a búcsún elhangzott szentbeszédből.
Ünnepi szónok Gál Hunor,
a gyergyószentmiklósi örmény templom plébánosa**

„Azt mondja az egyik középkori nagy teológusa Szent Bonaventura: *Szentek körül teremnek a szentek.* (...) Ezek a szavak bennünket Istenhez vezetnek, aki minden szentség forrása, de rögtön mellette, köréje gyűlnek ott találjuk azokat is akik, bárak voltak életükben Krisztust követni, bárak voltak hozzá csatlakozni, és mindig hűségesen kitartani mellette.

Szentet ünneplünk, s amikor szentet ünneplünk, akkor célba érkezett keresztyényeket ünneplünk, olyanokat, akiket jó és hasznos nekünk felemelgetnünk nekünk, akikre jó és gyümölcsöző visszaemlékeznünk. Akiknek példája és közbenjárása segít bennünket Istenhez vezető utunkon.

Szentek körül teremnek a szentek. Szükségünk van a Szentekre, szent példaképekre, akik Isten felé lelkesítenek bennünket, akik vonzó módon adják elénk, hogy mit jelent Istennel Istenért élni. Mert az ő életpéldájuk táplálék, erőforrás számunkra a ma élők számára.

Amikor Szent Ritát ünnepeljük, akkor olyan valakit idézünk lelki szemeink elé, életében türelmesen, hűségesen kitartott Krisztus mellett. De, mire is tanít bennünket ma Szent Rita, akitnek közbenjárását a reményvesztett helyzetekben szokták kérni?

(...) Napjainkban, ebben a felgyorsult, üres és lassan értéket és hitet vesztő közömbös világunkban, tapasztaljuk, nap-mint nap hogy nehéz idők járnak. Hiszen a világ politikai és gazdasági

hatalmai sajnos nem a jó nyugdíjuk, vagy székely néptünk sorsát akarják megoldani és jobbra tenni. Nem akarok a politikáról és migránsokról szólni nektek, arról biztos beszélt eleget a plébánosok.

Elsősorban azt gondolom Testvéreim, hogy székely néptünk és székely nagy közösségeink és családaink az elmúlt 100 esztendő talán egyik legmélyebb, korszakát éli meg, amely nagyban a kilátástalanságban és a reményvesztettségben is megmutatkozik. Hiszen fiataljaink, amely a jövő család záloga, már nem tudják, vagy nem látják jövőjüket itthon.

Mivel középiskolában tanítok, olyan megdöbbentő számomra, ahogyan fiataljaink gondolkodnak a jövőről. Vannak olyan végzős osztályok, amelyek szinte kivétel nélkül külföldöt választja új lehetőségként, vagy megélhetésként otthonául, elhagyva és itt hagyva mindenét.

Szentek körül teremnek a szentek! Igen, mennyire szüksége van a ma fiataljának Szent Rita életpéldájára és közbenjárására, hogy megértsék azt, hogy nem minden az anyagi gazdagság a jólét. Sajnos sokak itt tévednek! Hiszen, hány és hány reményvesztett, becsapott, kihasznált fiatal járja külföldöt a szebb jövő remény érdekében. Erről keveset szoktak beszélni, de sajnos sokan így vannak! Hány olyan esetről lehet tudni, hogy itthon a BMW-vel a helyi kocsmá előtt megmutatja magát a barátok előtt, de odakint rabszolga. És ebből van elég.

Szent Rita, a reményvesztett helyzetek közbenjárója, kérünk add vissza fiataljainknak és az itthon maradt társainknak, a reményt és hitet, hogy bár e föld, amit örökségül kaptunk ami őseinktől, és ha kisebb is, keserűbb a mindennapi kenyér íze a család asztalán, de az akkor is az a miénk, mert az ősök és ami verejtékes munkánk gyümölcseként megadja és megáldja azt a mindenható Isten! Szent Rita, segítsd és add vissza a reményt és bizalmat fiataljainknak! Másodsorban testvéreim nemcsak a fiataljainkat próbálja meg a mai világunk, hanem a szülőket, nagyszülőket egyaránt.

Van egy mexikói közmondás, miszerint: *egy ház alapja nem a földben van, hanem az asszonyban.* És mennyire igaz ez a közmondás! A jövő felnövekvő nemzedéke, attól függ, hogy mennyire tudják a ma édesanyjai átadni a szerelmet, az Isten szeretetét a családban a társnak, a gyerekeinek.

Kedves Édesanyák! Ezért áll előttünk Szent Rita a mai napon, aki nem adta fel a reményt, a küzdelmet. Nem dobta be a törülközőt, ahogyan Böjte Csaba szokta mondani, hanem türelemmel és imádsággal megváltoztatta férje és gyermekei életét. Tudjuk, hogy ez nem volt egyszerű. Lehet, hogy azt mondd, hát az én alkoholista uramat, már csak az agyagos föld fogja megváltoztatni, de a te akkor se add fel. Imádkozz és hagyd, hogy Isten változtassa meg, és ne a te akard szerint! (...)

Testvéreim! Ma mikor oly sok ember magában rokad reménytelenül, és csüggedten éli életét, akkor ne zárjuk be magunkat a félelmeink lelki sötét börtönében, hanem legyen Szent Rita példaképe a ma székely fiataljának, édesanyjának és családjának, aki nem adta fel. Kitartott, az örjöngős társ, gyermek mellett.

IGEN, mert Szentek körül teremnek a szentek! És a szentek azok, akik életpéldájuk táplálék, erőforrás számunkra a ma élők számára. Legyen példaképünk Szent Rita, aki buzgón kitartott még a reménytelen helyzetben is az imában, az áldozathozatalban.

Adj a Mindenható, hogy minden élethelyzetben, ami kitartó, állhatatos imádságunk, kérésünk meghallgatásra találjon. Ezért alázattal kérjük a ma ünnepelt szentünket: Szent Ritát, te és a reménytelen helyzetben lévő emberek védőszentje vagy, könyörögi és jár közben most és mindenkor székely néptünkért! *Amen*”

A mezőgazdasági támogatásokról számokban

Ebben az esztendőben március 6 és május 15 között teheték le kérésüket a gazdák a területalapú és különböző állattámogatások igénylésére. Az elmúlt tíz év gyakorlatával ellentétben idén május 15. volt az utolsó határidő. Tájékozódhattak a sajtóból, hogy a mezőgazdasági miniszter utasítására idén nem volt lehetőség a határidő hosszabbítására. Tehát nem helyi döntés volt, hanem igazodni kellett a törvényes határidő betartásához.

Mit jelentett számokban ez az időszak?

Községünkben 756 gazda élt a lehetőséggel és kérvényezte a támogatások valamelyikét vagy összevontan a területalapút az állat- illetve tej támogatással. A területalapú támogatást 747 gazda igényelte 4226,84 ha földterületre. 9 gazda csak állattámogatást igényelt, amelyet az APIA megyei kirendeltségénél kellett kérvényezzen. A 2013-as referencia évben igényelt tejkvótás támogatást idén 66 gazda igényelte 1592,96 tonna tej után. Idén számos állattámogatást 122 gazda kérvényezett 1157 darab tehén után- ez is a 2013-as referencia évhez kötődik. Tehát, aki 2013-ban rendelkezett legalább 3 darab tehénnel, amely 16 hónapnál idősebb, az a gazda megkapta minden évben a támogatást és meg fogja kapni 2020-ig. 18 juhos gazda 1941 darab juhra kért támogatást. Tejkontrollal támogatásra 57 gazda tette le az

iratsomót 982 darab tehén után. Törzskönyvezett juhokra 5 gazda kért támogatást összesen 770 darab juhra.

Talán ezekből a számokból kiderül, hogy összetett volt a munka, amely nem kevés odafigyelést, pontosságot és energiát igényelt. Megnehezítette a dolgunkat, hogy a mérnök úr az APIA részéről nem tudott itt lenni, de igyekeztünk legjobb tudásunk szerint dolgozni. Igyekeztünk minden kérvényezőt segíteni, habár nem volt tömegnyomor, még így is akadt aki elégedetlen volt, aki úgy gondolja, hogy nem megfelelőképpen volt kiszolgálva.

Levontuk a következtetéseket, a jövőre nézve igyekeztünk módosítani ott, ahol szükségét éreztük.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy aki nem rendelkezik állattal és igényelte a támogatást, a széna eladását igazoló aktákat, csak kaszálás után tegye le az APIA gyergyó-szentmiklósi kirendeltségénél. Ugyanez vonatkozik azokra is, akiknek van állatuk, csak nem elégséges az igényelt területre, ők tárolási nyilatkozatot kell letegenek- amelyet kézbe kaptak - ugyancsak kaszálás után szeptember végén, utolsó határidő 2017. október 15.

A csapatnak köszönöm a közös munkát, a gazdáknak kívánok egészséget, jó munkát és eredményes esztendőt!

« LACZKÓ MARGIT-HAJNAL

Sikeres volt az egészségügyi szűrővizsgálat

A múlt héten véget ért a magyarországi orvosok által végzett szűrővizsgálat. A négy nap alatt a 14 magyarországi orvos összesen 876 személyt vizsgált meg díjmentesen Gyergyóremetén. Az Egészségházban sebész, szülész-nőgyógyász, neurológus, kardiológus, tüdőgyógyász-belgyógyász, fül-orr-gégész, két radiológus, bőrgyógyász, gyerekorvos, reumatológus, laboros és

két belgyógyász látta el a község lakóit.

Ennyi orvos egyszerre még nem járt Remetén. Nagyon jó csapat volt, gyors ütemben dolgoztak, hogy ennyi embert meg tudjanak vizsgálni ilyen kevés nap alatt. Elmondásuk szerint más térségben 6 nap alatt vizsgálták meg a lakosságot. Itthon többnyire remeteiek vettek részt, de jöttek más településekről is. Odaadón, empátiával dolgoztak, hogy az itt

lakó embereken segíteni tudjanak. Sokat jelentett a lakosság számára, hogy bizalommal fordulhattak a tekintélyes orvosokhoz, hiszen a legfontosabb mindenkinek az egészsége.

Szerdán délután végezetül egy sajtótájékoztatót tartottak, amelyben a polgármester úr köszöntötte elsőként a jelenlévőket, és köszönetét fejezte ki, hogy vannak olyan emberek, akik ezt kitalálták és működtetik. Ezt követően Dr. Mócza György elmondta, hogy szeretné fejleszteni ezt a programot, hogy még több embert tudjanak megvizsgálni. Ezeknek a szűrővizsgálatoknak az eredményessége sok mindentől függ, hiszen ha jók a körülmények, akkor hatékonyabban dolgoznak ők is. Elmondható, hogy Remetén ez mind megvalósult, mert létezik az Egészségház, és volt rá lehetőség, hogy helyet biztosítson egy ilyen egészségügyi programnak, mindezek mellett megvolt a jó munkakedv is.

Számomra ez a pár nap egy szakmai gyakorlat és pozitív tapasztalat volt, sok mindenbe betekintést nyerhettem és gyarapítottam a tudásomat is. Köszönet a testvérmegyénknek, a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzatnak és a Kecskeméti Megyei Kórház vezetésének, orvosainak.

Külön köszönet a 16 asszisztensnek, és mindenkinek, aki mindvégig lelkesen segített, hogy mindez sikeresen létrejöjjön.

« FERENCZ MELINDA

Színjátszó találkozót tartottak a községünkben

Ez év május 19-én megtartottuk községünkben immár VI. alkalommal a **Gyergyó-medencei Gyermek- és Ifjúsági Színjátszók Találkozóját**. A rendezvényre kilenc színjátszó csoport jelentkezett, a nagyon kicsi elsősöktől kezdve a szinte hivatásos gyermekszínházi előadást bemutató gyergyószentmiklósi csoportig. Sok szép színpadi játékkal ajándékozták meg azt, aki a délutánját erre szánta.

A csutakfalvi elsősök „EPERVIRÁG” csoportja a **Nagymosás** című jelenetet mutatta be, melyet Becze Melinda tanítónő tanított be. Őket követték a központi I. A osztályosok a **Gyöngyvirág királykisasszony** mesejátékkal, melyet Balázs K. Ildikó tanítónő tanított be. Külön köszönöm a gyerekeknek, hogy a tanító néni-jük nélkül is vállalták a fellépést, hiszen Ő akkor egy iskolai csoporttal éppen Biatorbágyon volt. A Szent László év kapcsán Barabás Zsófia tanítónő egy legendát tanított be a csutakfalvi negyedikeseeknek, amellyel a színjátszó találkozót is megtisztelték. A dítrói Puskás Tivadar Iskolaközpont két X. oszt. tanulója **Adóbevallás** címmel egy nagyon színvonalas vidám jelenetet mutatott be. Őket az orotvai V-VIII. osztályos iskola tanulói követték, akik Nagy Ildikó tanárnő irányításával az **Elefánt** című jelenetet mutatták be. A mindenki által ismert János Vitéz mai, modern átdolgozását mutatták be az újfalvi gyerekek **Popcorn Jani** címmel, melyet Simon Emilia és Simon Katalin tanárnők tanítottak be. Szintén nagyon kezdők még az osztályom Csalóka színjátszó csoportban szereplő II. osztályos tagjai is, akik a **Tojás** című jelenettel léptek színpadra. Egy nagyon időszerű, a mai fiatalok világában megszokott történetet mutattak be a csomafalvi gyerekek **V Generáció-BehálóZva** címmel, melyet Ambrus Ibolya tanárnő tanított be. A darab egy magyarországi szerző műve, melynek bemutatási jogát a tanárnő hosszas levelezés révén szerezte meg. Ezért innen is gratulálunk neki. Az előző öt alkalomhoz hasonlóan a rendezvény idén is a gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Ált. Isk. Hétszínűek színvonalas előadása zárta. Az előadás abban is hasonlított az előzőekhez, hogy ezt a darabot is Bartalis Boróka tanárnő írta és tanította be címe Segítség, álmotuzás! Minden elismerésünk neki.

« Változatos témájú szindarabok kerültek bemutatásra, igazodva a mai kor igényeihez.

A rendezvény „fekete pontja” az áramszünet volt, mely „hüségesen” végig kitartott.

145 gyerek vett részt a találkozón, akik közül többen már ismerősként köszöntötték egymást. Jó volt egymás előadását végignézni, nem kellett a versenyláz miatt izgulni, hiszen ez nem verseny, hanem egy igazi baráti találkozó.

Nagy örömünkre szolgált látni azt, hogy V-VIII. oszt. gyerekek, sőt középiskolások is milyen örömmel álltak színpadra. Jó volna, ha jövőre a mi nagyobb diákjaink is kedvet kapnának a szereplésre.

A rendezvény megálmodójaként köszönöm az iskola vezetőinek, a tanítónőeknek, hogy idén is segítettek megszervezni, lebonyolítani a találkozót. Köszönjük a községi Önkormányzatnak, az Avully- Remete Alapítványnak az anyagi segítséget, a művelődési ház igazgatójának, a csutakfalvi közösségi ház alkalmazottainak, az iskola kisegítő személyzetének a munkát.

Remélem, hogy jövőre lesz a hetedik, majd azután még a sokadik találkozó is.

« MINCSOR ERZSÉBET szervező

Elsőáldozási élmények

Az ideai elsőáldozók osztják meg gondolataikat

„Az elsőáldozásom úgy telt, hogy amikor felkeltem, akkor már nagyon sokan voltak nálunk. Az unokatestvérem szépen befonta a hajamat. Mikor elmentünk misére, fényképezkedtünk is. A bulin nagyon jól éreztem magam”. (Antal Emőke)

„Nekem nagyon tetszett, hogy Jézuskához közelebb jutottunk. Amikor bementünk a terembe nagyon szép volt a teríték” (Emilia)

„A misén sokat fényképeztek, videóztak. Aztán mentünk a bulimba, ott sokat ettünk, táncoltunk. Az én elsőáldozásom nagyon jól telt. Kívánom, hogy mindenkinek ilyen legyen.” (Portik Edina Erzsébet)

„Először találkoztunk a Jézuskával. Nagyon szép volt a mise és az ünnepség.” (Barabás Hunor)

„Nagyon örülök, hogy elsőáldozó lettem. Mostantól magamhoz vehetem Jézus testét. Az elsőáldozás egy életben egyszerű van és erről meg kell emlékezni.” (Portik-Hegyi István)

„Számomra az a legizgalmasabb, amikor gyónok. Nagyon rezgett a térdem. Utána melegebbnek éreztem a lelkem. Másnap mikor befaltam az ostyát feltöltődtem energiával. Még most is feltöltődöm vele. De ha csak átesek rajta, nem ér semmit. Nekem olyan, mint egy díj. A buli is jó volt, de nem az a

lényeg.” (Balázs Bence)

„Nekem az elsőáldozás egy nagy élmény volt. A szent ostyában találkoztam az Úr Jézussal. Nagyon jó buli volt. Sokan köszöntöttek, rengeteg ajándékot kaptam. Tehát nagyon jó volt.” (Laczkó-Angi Alexandra)

„Izgatottan indultam el a templomba. Elfoglaltuk a helyünket. A mise végén egy rövidke szerepet adtunk elő, amelyben sok szép éneket énekeltünk. Bakó Antal plébános és Lőrincz Barnabás tisztelendő úr tanította be. A mise után kaláccsal kínáltak, majd emlékképet és keresztet osztogattak. Mindenki megkereste a családtagjait és haza vonultunk.” (Goschler Amanda-Krisztina)

„Nekem az elsőáldozás egy nagy ünnepet jelentett, mert elértem azt a kort, amikor Jézus testéhez járulhatok. Én elmondtam Istennek a bűneimet. Az oktatás ideje alatt a pap bácsi sok érdekességet mondott.” (Jánosi Barbara)

„Én mindenkivel szeretném tudatni, hogy az elsőáldozás számomra nem az ajándékokról szól, hanem arról, hogy először vehetem magamhoz Jézus testét és talán csak most érzem magam igazán Jézus hűséges szolgájának és ígérem, hogy továbbra is Jézus hűséges báránya leszek.” (Györfi Anzelm)

Tábori élményeink

2017. május 29 -31. között erdei táborozáson vettünk részt a gyerekekkel Borzonton. Idén is nagy izgalommal és örömmel ültek fel az iskolabuszra. A helyszínre érkezve, mindenki birtokba vette a szobáját és az ágát, ami már ismerős volt számukra.

Táborunk legfőbb célja, az önálló életre való nevelés (önkiszolgálás), a feladattudat, a kitartás, a mozgás fejlesztése, és az egymásra való odafigyelés.

Hétfő délben miután mindenki kicsomagolt, örömmel fogadták és hallgatták a tábor programját és szabályait. Közösen kifüggesztettük a programot és a szolgálatosság függelékét.

Ebéd után hamar birtokba vettük az er-

dőt, elindultunk moha gyűjtésre. Nagyszerű feladattudattal sikerült egy nagy szatyor mohát gyűjtenünk, amit egy későbbi foglalkozáson felhasználunk. Visszaérve a házhoz az udvaré volt a főszerep, kezdődhetett a foci.

Kedden a reggeli torna frissítette fel a gyerekeket, amit nagyon élveztek és szívesen jöttek ki mozogni. Reggeli után az erdőben sétáltunk, hallgattunk visszhangot, ami nagy sikert aratott.

Délután a mozgásé volt a főszerep kint az udvaron, mivel nagyon szép idő volt. Labdajátékok kaptak nagy hangsúlyt, aki nem focizott vagy frizbizett, ő az udvari teraszon társasjátékozott. Ezen a délutánon meglepetés vendégek érkeztek a gyerekekhez, amit hálásan köszönünk nekik, azt az önzetlen odaadó együttlétet, ami még szebbé varázsolta a délutánunkat.

Szerdán is a reggeli torna elmaradhatatlan volt ahhoz, hogy egy jó és szép nap kezdődjön. Torna után az eddig tanult énekeinket elénekeltük a friss levegőn. Reggeli után mindenki ment a szobájába és összecsomagolt, rendbe rakta a szobát, majd közösen feltakarítottunk.

Ebéd előtt kisétáltunk az erdőbe fenyőrügyet gyűjteni. Megtanultuk, hogy a fenyőrügy erdőnk, egyik leghatásosabb csodaszere, és hogyan készítsünk belőle szirupot.

Táborozásunk céljait, feladatait sikeresen véghezvittük tapasztalataink észrevételeink pozitívak. Hála és köszönet a Polgármesteri Hivatalnak, a Helyi Önkormányzatnak és mindazoknak, akik közbenjártak, hogy eljuthassunk erre a táborozásra.

« ANGI MÁRIA-MAGDOLNA

« Fejlesztő erdei táborozáson vettek részt a tejporgyári speciális iskola tanulói Borzonton.

Kézilabda siker Gyergyóditróban

2017. május 13-án a Fráter György Általános Iskola kézilabda csapata egy négy csapatos tornán vett részt Csíkszentdomokos, Gyergyóalfalu és a házigazda Gyergyóditró csapatainak társaságában. Újdonságnak számított Gyergyóalfalu jelenléte, ugyanis ez a nagy gyergyói település már nagyon rég nem vett részt kézilabda tornán.

A 12 gyergyóremetei játékosból 10 hetedik osztályos volt, ami biztonságra ad okot a jövő évet illetően, ugyanis ez azt bizonyítja, hogy községünkben a sport terén is működik az utánpótlás nevelés.

Fiaink miután rendre minden ellenfelüket legyőzték megérdemelten jutottak a kupa birtokába és szerezték meg a legjobb csapatnak kijáró díjat. A Ditró Kupa legjobb játékosaként ugyancsak a gyergyóremetei Puskás Levente érdemelte ki.

A második helyért folyó küzdelemben nem bírtak egymással Gyergyóditró (edző, Simon Botond) és Csíkszentdomokos (edző, Balázs-Kercső Botond) csapatai, így a jobb gólkülönbségének köszönhetően a házigazdák szerezték meg a második helyet.

A kézilabda vetélkedő negyedik helyezette Gyergyóalfalu csapata lett (edző, Balázs Vera), de ez nem meglepő, ugyanis tőlük a részvétel is sikernek számított. Reméljük az elkövetkező esztendőben is viszontlátjuk őket.

Míncsor Béla tanár úrtól pedig azt kérjük, hogy annak ellenére, hogy már csak „karnyújtásnyira” van a nyugdíjba vonulástól, a jövőben is tegyen azért, hogy Gyergyóremetén a kézilabda maradjon egyik „nemzeti sportágnak” és azt a tudást és tapasztalatot, amit az eltelt évtizedek alatt szerzett majd adja tovább utódjának.

Köszönjük, Tanár úr az eddigieket! A fiúknak pedig köszönet az újabb sikerért. Szép volt, fiúk!
Eredmények: Remete – Csíkszentdomokos 11-5, Remete – Gyergyóalfalu 9-4 és Remete – Gyergyóditró 9-8.

« PORTIK-BAKAI ÁDÁM

2017 eddigi judo eredményei

A 2017-es év sem különbözött a többitől, az idén is számtalan versenyen vettek részt a remetei judosok. Az év első felében a nagyobbak mutathatták meg a hosszú évek során elsajátított tudásukat amikor is az U18-as országos bajnokságon küzdöttek, itt Ivácson Andrea 5. helyezést ért el, ami nem is rossz mivel ő az idén lépett ebbe a korosztályba. Ezt számos edzőtábor és plusz edzés előzte meg, sokban hozzájárult a heti plusz egy közös edzés is, amelyet a csíkszenttamási judo csapattal együtt edzettünk. Itt a kicsik és nagyok egyaránt lehetőséget kaptak a fejlődéshez.

« Számos versenyen próbára teszik a remetei judosok tudásukat - sikeresen.

Ezt követte az U16-os országos bajnokság, ahol Bakos Márk képviselte Remetét. A felkészülés az a gyerekeknek sokszor a hétvégi szabadidejét is felémésztette, amikor például Csíkszeredában a sportiskolánál hétvégi edzőtáborok voltak több alkalommal is megrendezve. Ezt követte az U18-as sportiskolás országos bajnokság, ahol Ivácson Andrea arany érmet szerzett, és neki itt nem is állt meg a felkészülés mert az idei évben részt vett két Európa kupa selejtezőn amiből egyik az országban volt megrendezve Ploiești-en, a másik rá kéthetére Lengyelországi Biesko Bialla városában. Érmet nem sikerült szerezni, de meccset tudott nyerni és így pontozott, amivel felkerült az U18-as világranglista 146. helyére, ami egy falusi kis csapatból nem is rossz eredmény. Ezt követte egy csíkszeredai verseny, amelyen a kicsik mutathatták meg rátermettségüket és aki sikeresen érmet is szerzett annak lehetősége volt kezdet ráznia az olimpia ezüstérmes háromszoros Európa bajnok Ungvári Miklóssal, aki a verseny tiszteletbeli meghívottja volt.

A kisebb korosztályoknak még ezután kezdődnek az országos bajnokságok, így a gyerekek a vakáció kezdetén sem fognak egyből lazítással kezdeni. Köszönet Gyergyóremete Önkormányzatának a terem biztosításáért, mert ezzel is hozzájárultak a remetei judo fejlődéséhez.

« MEZEI RAJMOND

Tavasztól nyárig tartó foci

2017. április 7-én Jánosi János tanár úr VII.-VIII. osztályosokból álló foci-csapatát Gyergyószentmiklóson vett részt a Vaskertes Kupán.

A gyergyóremeteiek miután Gyergyóújfalu csapatától kikaptak 3-6-ra rendezték soraikat és a folytatásban Gyergyószentmiklós csapatát 5-1 arányban, míg Gyergyótekerőpatak csapatát, a torna győztesét 4-3 arányban múlták felül. Mivel az első három csapat körbe verte egymást, így holtverseny alakult ki. A három 6 pontos csapat között a jobb gólkülönbség döntött a végső rangsoron. Ebből fiaink jöttek ki a legrosszabbul, mert a harmadik hellyel kellett megelégedjenek, míg Gyergyótekerőpatak végzett az élen megelőzve Gyergyóújfalu csapatát.

A focivetélkedőn a legjobb csatár címet, a gyergyóremetei Csibi Tihamér érdemelte ki.

Április 12-én, Gyergyóremete adott helyet a IV.-V. osztályosok számára kiírt Buzánszky Jenő Erdélyi Focikupa körzeti szakaszának.

A hazai pálya előnyét is élvezve csapatunk Gyergyóditró csapatát 9-1-re győzte le, míg Gyergyószárhegy csapatát 3-1 arányban, így megszerezve a továbbjutási jogot a medencei szakaszra.

Ugyancsak ezen a tornán, a VII.-VIII. osztályosok kis megmérkőztek egymással. Itt már az ellenfeleink bizonyultak jobbnak és mindkét mérkőzésünket elvesztettük. Gyergyóditrótól 3-1-re, míg Gyergyószárhegytől egy szoros mérkőzésen 2-3-ra kaptunk ki, így pont nélkül az utolsó helyen végzett csoportjában a házigazda. A gólkirályi címet a gyergyóremetei Puskás Levente érdemelte ki.

Május 5-én ismét a VII.-VIII. osztályosok számára szerveztek kupát, ezúttal a gyergyótekerőpatakiak. A gyergyóújfalviakkal ezúttal sem bírtunk és kikaptunk 4-0-ra. A házigazdák ellen kiharcolt 2-2-es döntetlen után már úgy nézett ki, meg lesz a dobogós helyezések, de a gyergyószentmiklósiak visszavágtak az otthon elszenvedett vereségért és ezúttal 1-0 arányban alulmaradtunk.

A legek díjazásánál nem maradtunk ki, ugyanis Portik Lóránd személyében a legjobb csatár címet egy gyergyóremetei kapta meg.

Május 8-án, Gyergyóújfalu szervezte meg a Buzánszky Jenő Erdélyi Focikupa medencei szakaszát. Ez alkalommal már csak a IV.-V. osztályosok csapatával voltunk érdekeltek, de sajnos két vereség következett (Gyergyóújfaluval 0-2 és Gyergyószentmiklóssal 2-4). A csíkszentdomokosi, erdélyi döntő tornára Gyergyószentmiklós csapata jutott tovább.

Május 17-én, Gyergyócsomafalvára utazott a VII.-VIII. osztályosokból álló csapat, ahol a Délhegy Kupán vettek részt gyerekeink. Miután a gyergyótekerőpatakiaktól kikaptunk 3-4-re és a gyergyóújfalviaktól 1-4-re illetve a házigazda gyergyócsomafalviakat legyőztük 3-0 arányban, megelőzve a legyőzötteket a harmadik helyen végeztünk. Ezen a tornán a legjobb kapus címet, a gyergyóremetei Pál Tihamér érdemelte ki.

Május 25-én Gyergyóújfalu látta vendégül az ugyancsak VII.- VIII. osztályosokból álló megszokott „négyes fogatot”.

A Katorzsa Kupán, a csomafalvi tornához hasonlóan ismét 1-4 arányú vereséget szenvedtünk Gyergyóújfalu csapatától. A gyergyótekerőpatakiak sem udvariaskodtak a szomszédban és 5-0 arányban lelépték csapatunkat, ám Gyergyószentmiklós csapatát ismét legyőztük 3-0 arányban, így a harmadik helyen végzett csapatunk.

A májusi záró focivetélkedőn a gyergyóremetei Csibi Tihamér hátvéd poszton érdemelte ki a legjobbnak járó címet, ezzel is igazolva, hogy nem csak csatár, hanem hátvéd poszton is kitűnően végez, amit rábíztak.

A labdarúgó idény végeztével megállapíthatjuk, hogy szégyent nem vallva egy jó közepes szereplésen vagyunk túl. Aki jártas ebben a sportágban az tudja, hogy sokszor még több munka van egy sikertelen év mögött mint egy sikerben. Jánosi tanár úr büszke lehet tanítványaira, mert a tavalyihoz képest egy jobb évet zártak gyerekfoci csapataink.

Jövőre reméljük ez a tendencia további pozitív irányt fog mutatni, de ha netalán mégsem, akkor is a gyerekeink lesznek a hasznélvezők, mert a sport által egy egészségesebb ifjúságot nevelhetünk az utókor számára.

Köszönjük Tanár Úr! Hajrá Gyergyóremete!

« PORTIK-BAKAI ÁDÁM

Gyalogosan Csíksomlyóra

Balázs István szervezővel, Goschler Mónika, Portik Ottilia, Kolumbán Sarolta és Laczkó Csilla fiatal édesanyákkal beszélgettünk az idei gyalogos csíksomlyói zárandoklatukról

- Milyen indítatásból kezdetetek neki az útnak?

Goschler Mónika - Több éve fogadom a marosfői otthonomban a gyalogos zárandokokat. Mindig láttam a lelkesedést az arcukon, és megígértem magamnak, hogy egyszer én is csatlakozom. A tavaly a nagylányom eljárt gyalog és annyi élménnyel jött haza, hogy készítetést éreztem, hogy idén én is elmenjek. Ezt az ötletet továbbgondolva hirdettük meg, hogyha netán van-e másnak is kedve csatlakozni.

Balázs István - Arra gondoltam, hogy ha már megyünk, akkor miért nem mennénk a „saját színeinkbe”. Így kezdtük el a hirdetést és kellemes meglepetésünkre 17-en össze is gyűltünk. A szárhegyi szervezővel felvettem a kapcsolatot, és megkértem, hogy fogadjanak el társnak, mivel mi még sosem voltunk. Készülődünk, szereztünk lovas szekeret, ami a csomagjainkat szállította, megbeszéltük, hogy mit viszünk, mennyit viszünk, ennek elléne mi a láthatatlanban indultunk el.

« Csütörtökön hajnalban indult el a 17 főből álló remetei zárandokcsoport.

Laczkó Csilla - Én gyermekkoromban hallottam a nagy-züleimtől, hogy ők annak idején gyalog jártak a búcsúra. Akkor felfogadtam, hogy legalább egyszer az életem során én is el szeretnék menni. Ebben az évben, így, hogy adódott ez a lehetőség, ez a sok szabad nap, akkor még inkább megerősödött bennem, hogy itt az ideje, hogy menjek. Igazán bele sem gondoltam, hogy mi vár rám, ránk.

Portik Ottilia - Én pontosan ebben látom a zárandoklat lényegét, hogy a Jóisten azokban a helyzetekben is segít, amire nem vagyunk felkészülve, a kellő időben adja a segítséget. Ezt sokszor megtapasztaltuk az zárandoklat során.

Kolumbán Sarolta - Nekem volt egy erős belső indítatásom, hogy elmenjek gyalogosan Csíksomlyóra. Előre mindenfelől támadott a gonosz, próbált mindenképpen megakadályozni abban, hogy elmenjek, de nem engedtem a csábításoknak.

- Milyen lelkülettel indultatok el Remetéről?

K. Sarolta - Csütörtökön hajnalban gyülekeztünk. Nagyon szép volt, mert bementünk a templomba, a pap bácsi adott

egy áldást és sírógörcsrel énekeltük, hogy „Áldással megyünk...”

L. Csilla - Nagyon sok erőt adott nekem, hogy amikor elindultunk utunkra és elkezdtek imádkozni az Örvendetes olvasót. Amire elmondtuk már Ditróban voltunk. És tapasztaltam, hogy engem az ének és az ima segített mindvégig, amikor úgy éreztem, hogy elhatároltam rajtam a fáradtság. Mindig történt valami, ami visszaterelt a mederbe, hogy folytathassam a zárandoklatot. A szekeret igénybe tudtuk venni, ez biztonságot adott. Befejeztem is a lehetőséggel, de visszafele már nem kellett felüljek.

- Hogy fogadtok benneteket a szárhegyi csoport?

Portik Ottilia - Olyan nagy szeretettel fogadtak, hogy azt viszonzni nem tudjuk. Biztattak végig az úton, vigyáztak ránk. Vaslábig elkísért Balázs pap bácsi.

K. Sarolta - A szárhegyiek annyira példát mutattak, kitarítottak, hogy egyikőjük sem ült fel a szekerre egész út alatt. Ugyanúgy el voltak fáradva mint mi, de mégsem ültek fel. Most már én is látom, hogy kemény elhatározás kérdése. Mikor azt éreztem, hogy elfogy az erőm, akkor mindig felajánlottam a fájdalmam valamiért. Számomra még felemelő érzés volt az is, hogy Szárhegyet elhagyva Anaklét atya áldásban részesített minket. És általában véve nagyon sok áldást kaptunk az úton.

G. Mónika - Meggyőződésem, hogy ez az élmény így volt teljes, együtt a nagy közösségben, közösen a szárhegyiekkel. Különösen nagy élmény volt a közös éneklés, a sok játék, a sok hagyomány, tapasztalat, amit ők már az évek során megéltek. Mindenképp többletet jelentett. Elég ha csak arra gondolok, hogy nem mindegy, hogy a templomban 17 ember vagy 110 ember hangja szólal meg. Dánfalván csengett az egész templom a hangunktól. Azt gondolom, hogy ezt csak így, összefogva érdemes, ezáltal mi is gazdagodtunk. A szárhegyiek előrelátóan megszervezték az egész utat. A közbirtokosságtól és máshonnan is kaptak támogatást. Ez dicséretes.

B. István - Amikor elindultunk azt mondtuk, hogy idén a szárhegyiekkel jöttünk, de jövőre biztos csak magunkra fogunk menni. Igen ám, de hazafele meg már azt gondoltuk, hogy biztos hogy jövőre is a szárhegyiekkel megyünk.

- Mit tapasztaltatok az úton autósok, az emberek részéről?

L. Csilla - Motiváló volt, mert dudáltak, integettek és mi minden integetésnek örültünk. Érdekes volt megtapasztalni, hogy miként hagyunk le az elvárásainkból és mennyire örültünk a kis dolgoknak, amit máskor fel sem veszünk. Például annak, ha a fejünk fölött fődél volt. Egy veder víznek és egy csészének mennyire lehet örülni vagy amikor lehetőség volt és megmoshattuk az arcunkat, felfrissültünk, ami további erőt adott.

P. Ottilia - De olyan is volt, hogy már a fáradtságtól a kezem sem tudtam felemelni, hogy visszaintsek.

B. István - Egész úton azt tapasztaltuk, hogy a települések lakói kijöttek a kapuba, üdvözöltek. Buzdítottak, hogy járjunk szerencsével. Mi mindig a templomtornyot kerestük, vártuk.

Folytatás a következő oldalon.

FOLYTATÁS

- Mindannyian családostok vagytok. Öt napig nem voltatok otthon. Ezt hogyan éltétek, oldottátok meg?

G. Mónika - Én büszkén mondhatom, hogy a 10 éves kislányom is velem volt, úgyhogy mi együtt voltunk az úton.

P. Ottilia - A férjemmel voltak a gyerekek. Hiányoztam otthonról. Talán most méginkább tudják értékelni azt, amikor a rendelkezésükre állok a mindennapokban. De meg is látogattak, hiszen kijöttek Marosfőre és ott találkoztunk.

L. Csilla - Mi is úgy oldottuk meg, hogy a férjem és a kislányom együtt voltak otthon. Bízunk egymásban és ez erőt adott, bátorított az úton.

K. Sarolta - A legmélyebb élményem, amikor első nap Dánfalván beértünk a templomba és megszólalt az orgona és

és egy jót kacagtunk azon, hogy az ördög hogyan akar kísértetni bennünket. És természetesen visszamentünk gyalog.

G. Mónika - Én azt gondoltam, hogy ez amolyan sétamenet lesz. Azonban jó ütemben kellett haladni, ahhoz, hogy tartani tudjuk a lépést. Fontos volt, hogy le nem maradjunk, mert a fáradságtól nem tudtunk volna plusz erőfeszítést tenni, hogy beérjük a többiekhez. De nagyon figyeltek ránk, azok akik gyakorlottabbak voltak.

- A fizikai fáradságon mennyire tudtok felülkerekedni és megélni az ünnepet?

L. Csilla - Amikor beértünk Somlyóra a könnyeimmel küszködtem, arra gondolva, hogy egy célt most elértem, amit már régen kitűztem magam elé. Minden lehetséges, csak akarni kell. Bebizonyosodott bennem, hogy emberként olyanfajta erők

mintha fentről irányítottak volna mindent - és őt megkértük, hogy szükség esetén vigye-hozza a csomagot, vizet.

B. István - Mivel nálam futottak össze az infók, mindenki tőlem kérdezte, hogy hol fogunk aludni. Érdekes volt megélni ezt a felelősséget. De nem gyurakodtunk. Arra is fel voltunk készülve, hogy a szabad ég alatt kell aludni, még sátrat is vertünk. Sőt, volt, hogy szegről-végről úgy adatott, hogy előkelő szálláshelyünk volt.

P. Ottilia - Minket egy olyan család fogadott be, ahol 5 gyermek volt és a legnagyobb 7 éves kor körül lehetett.

G. Mónika - Olyan élményben is résznünk volt, hogy egy 74 éves bácsi saját készítésű tölteletes káposztával kínált. Szinte hihetetlen! Olyan élmények, amelyeket szavakban nehezen lehet megragadni a lényegét.

- Milyen volt a haza fele vezető út?

P. Ottilia - Ugyanolyan jól telt, mint menet. Hazafele, amikor végképp elfáradtam népdalokat énekeltünk, a két zászlót összeérintve Bújj, bújj zöld ágat játszottunk. Szaladtunk az úton, hogy tereljük el a fáradságról a figyelmünket. Különleges élmény volt, hogy részt vettünk a pünkösdi királyválasztáson, amit a szárhegyiek tartottak. Erre több családtagnak is eljött megnézni. Érdekes volt, hogy a Tatárdombtól már úgy húzott haza a lábunk... a ditrói templom gyors ütemben közeledett. Jött a nagyidő, és még az is meggyorsította a lépteinket, de csak mindössze négy cseppet kaptunk az esőből.

L. Csilla - Amikor beértünk Remetére több ponton fogadtak, megkínáltak. Zászlóval vártak a központon, virággal, énekkel köszöntöttek - még most is elcsuklik a hangom a meghatódottságtól. Volt egy kék kendőnk, amit a szárhegyi pap bácsi adott, levettük és azzal integettük. Felemelő érzés volt a látvány, ahogyan vártak minket. Most tanultuk, hogy búcsú ágat szokás adni azoknak, akikkel találkozunk az úton. Ezt tettük mi is - adtunk és kaptunk.

P. Ottilia - Kimentünk a templomhoz, megkerültük és könnyekkel küszködve adtunk hálát mindenért. A pap bácsi is könnyekig meghatódva örült velünk, nekünk. Szentmisében adtunk hálát.

G. Mónika - Szerdán meghívtak a szárhegyi búcsús misére is. Székelyruhába öltöztünk és kimentünk. A lábam még most is érzi az utat, de kibírtam. Mikor mentünk kifele és meghallottunk az énekszót, a csengettyűszót, akkor ismét feltámadt bennem a vágy, hogy akár indulhatnánk ismét.

« Búcsú a csíksomlyói nyeregben - szerencsésen célba ért a Remetéről gyalogosan elzarándokolt csoport.

énekelték, hogy „Csendes alkony száll a földre, munka és gond elpihen. Édes Jézus, hozzád jöttem, pihenni szent szíveden...”

P. Ottilia - Első nap 54 km-t tettünk meg. Az mindent elmond, hogy a fáradságtól nem tudtunk térdet hajtani a templomban.

B. István - Pénteken Taplocán a templomban a szárhegyi pap bácsi és kántor misét tartottak a tiszteletünkre. Aznap még végigjártuk a Jézus hágóját. Ekkor már mindenki egyénileg ment, ki ahogy bírta. Móninak már annyira fájtak a lábai, hogy úgy döntöttünk, hogy az egészsége érdekében taxival megy vissza a szálláshelyünkre. Amikor elvégeztük a keresztútját és kicsit megpihentünk, azon kaptuk magunkat, hogy arról beszélgetünk, hogy mi is taxival menjünk vissza. Én már azt is fontolóra vettem, hogy a zászló rúdját hogyan tudnám befértetni. Ekkor egymásra néztünk

vannak bennünk, amit nem is hiszünk magunkról. Olyan helyzetbe jön elő, amikor próbára tesszük magunkat.

- A nyeregben a búcsús misén együtt voltatok a remetei keresztaljával?

L. Csilla - Kicsit körülményesen ugyan, de igen, összekertültünk a busszal érkezett remetei keresztaljával. Nagy élmény volt ténylegesen együtt lenni. Ez ismét adott egy plusszt - jó volt találkozni a családtagokkal és együtt megülni a misét. Ott az oltár előtt igazi kegyelemben volt résznünk. A találkozások erőt adtak a visszafele úthoz. Érdekes módon a végén sem a családtagokban, sem bennünk fel sem merült az, hogy autóval jöjünk haza. Itt derűsen fel fogva azt láttam, hogy azokhoz képest, akik a mise végén beülnek a fülledt autóba, milyen jó nekünk, hogy abban a friss szellőben, a friss levegőn jöhetünk. Volt a csoportban egy fiú, aki biciklivel jött -

ANYAKÖNYV

Születés

Petréd Dóra
Portik-Lukács Ronaldo-Márk
Ivácson-Barát Dorka
Nagy Ákos

Nász

Csata Vilmos-Norbert és
Tamás Emese
Kálmán Péter és
Szász-Len Anna-Mária
Tankó Attila-Mihály és
Portik-Bakai Beáta

Gyász

Laczkó-B. Erzsébet 1934
Borbély Rozália Anna 1945
Laczkó József 1943
Ferencz Mária 1939
Péter Attila 1956
Szántó József 1946
Laczkó Sámuel 1937
Péter Juliánna 1931

« Összeállította Laczkó Margit-Hajnal

ANEKDOTA

A székel elviszi magával a komáját vadászni. Kérdi a koma:

- Mi lesz ha jó a medve?
- Hát akkó' lelövöm ezze' a puskáva!
- S mi van ha nem sül el?
- Akkó' leszúrom ezze' a kesse!
- S mi van, ha nem tudod elévenni a kést?
Elgondolkodik a székel, majd visszakérdez:
- Komám, te ugyanbiza velem tartasz, vagy a medvévé'?

TUDJA-E, HOGY?

A csíksomlyói kegyszobor

A csíksomlyói templom főoltárán levő Madonna szobor nemcsak a kegytemplom díszé és értéke, hanem a székel-földi katolikus élet központja is. Hársfából készült, magassága 227 cm. Sokáig ez volt a világ fából faragott legnagyobb Mária szobra. Készítési idejéről és eredetéről máig is vitatkoznak. Bizonyos stílusjegyek alapján hasonlóságot mutat a felvidéki templomok (Lőcse, Kassa, Bártfa, Eperjes) Mária szobraival. (Inkább kerekded mint ovális arc, feltűnően hosszú újjak stb.), amelyeket egy Lőcsei Pál nevű szobrász készített XVI. század elején. 1520-1523 között a Brassóban tevékenkedő német Veit Stoss műve is lehet. A csángók úgy tartják, hogy valamikor ők hozták Moldvából. 1510-1515 között, de semmiképpen 1525-nél később készülhetett. A török-tatár betörések során többször megsérült vagy el volt menekítve. Jelenleg fehérre van festve, de volt már bíbor vagy aranyozott színű is.

« LACZKÓ-SZENTMIKLÓSI ENDRE

SZENT KRISTÓF

Kristóf azon szentek sorába tartozik, akiknek a létezését történetileg nem lehet egyértelműen igazolni, mégis oly nagy tiszteletnek örvend, hogy e téren igen sok történetileg bizonyíthatóan létezett szentnek fölötte áll.

A hagyomány szerint Kristóf a 3. század derekán Szamóban (Lükia) adta életét Krisztusért. Az útonjárók patrónusáról, akinek képét ma is sok autós és motoros magával hordja, a Legenda Aurea szerzője rajzolta a legszínesebb képet.

Az óriás Kristófot az a vágy fűtötte, hogy szolgálatait a leghatalmasabb úrnak ajánlja fel. Először egy király szolgálatába állt, de mert ez félt az ördögtől, ott hagyta, és az ördög szolgálatába szegődött. Csakhogy az ördög is félt a kereszt jelétől – így jutott el Kristóf végül Krisztushoz. Amikor Krisztust kereste, egy remete azt a tanácsot adta neki, hogy ha Krisztussal akar találkozni, keresztelkedjék meg és legyen a felebarátai szolgálatára. Kristóf megfogadta a tanácsot.

Volt ott egy hatalmas folyó, melyen a zárandokok mindig csak nagy félelemmel tudtak átkelni. A remete azt ajánlotta Kristófnak, hogy hatalmas erejét itt állítsa az emberek szolgálatába, azaz ha a folyóhoz érkezik valaki és fél a víz sodrából, segítsen az átkelésben. Kristóf megfogadta a tanácsot. Készített magának egy kunyhót a folyó partján, abban élt, s egy nagy botra támaszkodva sorra átvitte a folyón az utasokat.

Egy éjjel úgy hallotta, mintha a nevében szólították volna. Egy szegényes külsejű gyermek állt kunyhója előtt, és a segítségét kérte. Kristóf szívesen teljesítette kérését, már csak azért is, mert a kicsi könnyű tehernek ígértkezett hatalmas vállai számára. Amint azonban a folyó közepe felé tartott, a teher mind nehezebb lett, mintha ólmot cipelt volna. Csaknem a víz alá merült a súlya alatt, s minden erejét össze kellett szednie, hogy áterjen a túlsó partra.

Ott azután a kisfiú elmagyarázta Kristófnak a keresztség misztériumát, és azt mondta: „Ami a válladat nyomta, több volt, mint az egész világ. A Teremtő volt az, akit áthoztál, én ugyanis az a Krisztus vagyok, aki a leghatalmasabb és akinek szolgálni akartál.” És az isteni Gyermeke jutalmul megajándékozta őt a vértanúság koszorújával.

Nemcsak azok a katonák tértek meg szavára és csodáira, akiket az elfogatására küldtek, hanem az a két szolgálólány is bátran vállalta a vértanúhalált, akiknek a börtönben el kellett volna őt csábítani.

Miután Kristófnak sem a máglya tüze, sem az izzó sisak nem ártott, kirendeltek négyszáz katonát, hogy nyilakkal célba vegyék, de a nyilak egy kivételével megálltak a levegőben. Az az egy a bíró szemébe repült. Végül lefejezték Kristófot, de még a véreben is erő volt: meggyógyult tőle a bíró szeme.

Képes Vagyok

Gyergyóremete község
havonta megjelenő lapja

Kiadó

Gyergyóremete
Önkormányzata és
Polgármesteri Hivatala

Szerkesztőségi tagok:

Barabás Zsófia
Portik-Bakai Ádám

Fotó:

Portik-Bakai Ádám

Nyomda

F&F INTERNATIONAL Kft.
A szerkesztői jog fenntartva!
A megjelent cikkek tartalmáért
az aláíró személy felelős!

Kövessék

közösségi oldalunkat:
facebook.com/gyergyoremete
Az újság elektronikus
formában a
www.gyergyoremete.ro
oldalon olvasható.